

עת"א 1812/04 - מתNAL נחמני נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 1812-04-22 נחמני(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עוותר	מתNAL נחמני (אסיר)
נגד	1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
משיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות על שחררו המנהלי.

המבקש טוען בעתרתו כי נגזר עליו מאסר למשך שלוש שנים ו- 3 חודשים ובמהלך הודה והורשע בתיק נסף בגין נגזרו עליו 9 חודשים מאסר בעבודות שירות (להלן: "התיק הנוסף"). לטענת המבקש, הודה והורשע בתיק הנוסף לאחר שבירר עם גורמי שב"ס ולאחר שנאמר לו באופן ברור כי הוא יקבל קיצור מנהלי. בדיעבד התברר לו כי החוק שונה ואסירים שנשפטו לעונשי מאסר של מעל 3 שנים לא ישוחררו בקיצור מנהלי. המבקש טוען כי לא ידע זאת ولو היה יודע, לא היה מודה בתיק הנוסף. לדבrio, והוא עם גורמי שב"ס מה יהיה מועד הקיצור המנהלי לגביו, עוד קודם שהודה בתיק הנוסף ונמסר לו בבירור כי הוא יכול למסור בבית המשפט, במסגרת התקיק הנוסף, את מועד שחררו המנהלי הצפוי כמועד שבו הוא עתיד לשחרר. בהתאם לכך גם נקבע המועד שבו יבצע את עבודות השירות, אולם בדיעבד מתברר כי נחקק החוק והוציאו מגדר הזכאים לקיצור המנהלי. המבקש מלין על שינוי החוק אשר פגע בו.

המשיבים טוענו בתגובהם כי המבקש מלין, למעשה, על תיקון מס' 57 (להלן: "התיקון") לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב-1971, ביחס לשחרור מנהלי. התקיקון הוציא מגדר הזכאים לשחרור מנהלי אסירים השופטים לעונשי מאסר קבועים שלוש שנים ועל כן העוטר אינו זכאי, על פי התקיקון, לשחרור מנהלי. המשיבים טוענו כי אין לאסיר זכות קניה לשחרור מנהלי אלא מדובר במנגנון פנימי של המשיבים אשר קבוע בחוק ואין למשיבים כל אפשרות לסתות ממנו. המשיבים טוענו כי עתירת אסיר אינה הילך המתאים לדין בטענות כנגד התקיקון לחוק או כנגד תחולתו על המבקש וכי החלטה אשר ניתנה בעניינו סבירה ובהתאם למסגרת הנורמטיבית באופן שאין הצדקה להטעurb בה.

אחר שעינתי בכתביו הטענות ושמיiti את הצדדים, הגיעו לכלל דעה כי דין העתירה להידוחת.

עמוד 1

כפי שטענו המשיבים, שחרור מנהלי אינו בבחינת זכות קנייה לאסיר, אלא מדובר במנגנון אשר נועד לשמרות זכויותיהם של האסירים לשטח מחיה מינימלי ולמניעת צפיפות בבית הסוהר והוא מסדר את האופן שבו יושחררו אסירים טרם סיום תקופת מאסרם, ככל שמתקיים התנאים המחייבים זאת. מעבר לכך, מועד תחילתו של התקיקון לחוק הוא המועד הקבוע והוא מחייב גם ביחס לבקשתו. בנגד לטענותיו, לא ניתן להחריגו או לקבוע כי התקיקון לא יחולה עליהם. מכאן, על פי התקיקון לחוק, המבקש אינם זכאי לשחרור מנהלי.

עדמת המשיבים, אם כך, אשר הבהירו לבקשת כי לאור תקופת מאסרו הוא לא יהיה זכאי עוד לשחרור מנהלי לאחר התקיקון לחוק, גם אם יושחררו במועד הרلونטי אסירים מבתי הסוהר, היא עמדה התואמת את החוק ואין מקום להטעבות כלשיי בכך. במקרה אחר, קיצוני מזה בו עסקין כאן, נדחתה עתירה דומה (עת"א 22-4035-04-22 אברהם אלרפאעה נ' שירות בית הסוהר ואח' (ניתן ביום 27.4.22)).

טענת המבקש כי הסתרך על החוק קודם לתיקון, כפי שאף נאמר לו בבית הסוהר, ובהתאם לכך מסר בדיון במסגרת ההליך הנוסף כי הוא עתיד להשתחרר במועד מסוים שתאמם את החוק קודם לתיקון, אינה יכולה להוביל למסקנה המתבקשת על ידי המבקש, כי יש לשחררו במועד השחרור המנהלי קודם לתיקון, זאת בראש ובראשונה כי אין לאסיר זכות קנייה לשחרור מנהלי והדבר תלוי בשורה של גורמים שאין להם קשר לאסיר. מעבר לכך, תקיפת החוק כפי שטען המבקש אין מקומה במסגרת עתירת אסיר בבית המשפט המחויז.

סיכוםו של דבר, דין העתירה להידחות.

המשך תמציא את פסק הדין לצדים.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ב, 04 Mai 2022, בהuder הצדדים.